9/10 esas numaralı dosyayı incelemekle görevli T. B. M. M. Soruşturma Hazırlık Komisyonunun Görev Süresinin uzatılması hakkında

(Resmî Gazete ile yayımı : 3 . 12 . 1972 - Sayı : 14380)

Karar No. 284

Çalışma süresi sona ermiş bulunan, 9/10 esas numaralı dosyayı incelemekle görevli T. B. M. M. Soruşturma Hazırlık Komisyonuna, 24 . 11 . 1972 tarihinden itibaren, yeniden 30 günlük mehil verilmesi T. B. M. M. Birleşik Toplantısının 24 . 11 . 1972 tarihli 1 nci Birleşiminde kararlaştırılmıştır.

24 Kasım 1972

BU KARARA AİT TUTANAKLAR

	Cilt	Birleşim	Sayfa
Esas No : 9/10	12	1	34

Eski Başbakan Süleyman Demirel hakkında Meclis Soruşturması açılmasına mahal olmadığına dair

(Resmî Gazete ile yayımı : 27 . 12 . 1972 - Sayı : 14404)

Karar No. 285

Anayasaya aykırı olarak, Devlet kamu hizmetlerini yevmiyeli ve sözleşmeli personel eliyle yürüttüğü ve bu eylemi Türk Ceza Kanununun 146 ncı maddesine uyduğu iddiasıyle, Eski Başbakan Süleyman Demirel hakkında, Anayasanın 90 ncı ve T. B. M. M. Birleşik Toplantısı İçtüzüğünün 12 nci maddesi gereğince Meclis soruşturması açılmasının gerekli olup olmadığına dair inceleme yapmakla görevli T. B. M. M. Soruşturma Hazırlık Komisyonunca hazırlanan ve adı geçen hakkında Meclis soruşturması açılmasına mahal bulunmadığına dair 9/5 esas, 2 karar numaralı ilişikteki rapor, T. B. M. M. Birleşik Toplantısının 13 . 12 . 1972 tarihli 2 nci Birleşiminde kabul edilmiştir.

13 Aralık 1972

9/5 Soruşturma Hazırlık Komisyonu raporu

T. B. M. Meclisi Birleşik Toplantısı Başkanlığına

T. B. M. Meclisi Birleşik Toplantısının 19 . 6 . 1968 tarihli 10 ncu Birleşiminde Aydın Milletvekili Reşat Özarda'nın, Başbakan Süleyman Demirel hakkında kanunsuz davranışlarıyle Anayasanın 5, 12/2, 113 ve 115 nci maddelerine ve yürürlükte bulunan kanunlara aykırı olarak Devlet kamu hizmetlerinin yönetimini memur olmayan yevmiyeli ve sözleşmeli personel eliyle yürütmek suretiyle T. C. Anayasasını kısmen değiştirmiş ve kısmen yürürlükten kaldırmış olduğu iddiasıyle Türk Ceza Kanununun 146 ncı maddesi gereğince Yüce Divanda yargılanmak üzere, Anayasanın 90 ncı ve Müşterek Toplantı İçtüzüğünün 12 ve mütaakip maddeleri gereğince Meclis Hazırlık Soruşturma Komisyonu kurulması talebine dair 12 . 4 . 1968 tarihli önergesi üzerine teşkil edilen Komisyonumuz dosya üzerinde yaptığı tetkikatına göre :

I - Aydın Milletvekili Reşat Özarda; 12 . 4 . 1968 tarihli önergesinde: (Son zamanlarda Devlet yönetiminin ve kamu hizmetlerinin Anayasa dışı bir düzene sokulduğu ve böylece Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının kısmen değiştirilmiş ve kısmen yürürlükten kaldırılmış olduğu görülmektedir.

Anayasanın 5 nci maddesine göre yasama yetkisi Türkiye Büyük Millet Meclisinindir ve bu yetki devredilmez. Yine Anayasanın 155 nci maddesine göre, Anayasada herhangi bir değişiklik yapılabilmesi için Türkiye Büyük Millet Meclisi üye tamsayısının en az üçte birinin teklifte bulunması ve Meclislerin ayrı ayrı üye tamsayılarının üçte iki çoğunluğunun değişiklik lehinde oy kullanması gerekmektedir.

Hal böyle iken son zamanlarda kararnameler, yönetmelikler ve muciplerle Anayasanın 117, 113 ve 12 nci maddeleri hükümleri yürürlükten kaldırılmış bulunmaktadır. Nitekim Anayasanın 117 nci maddesine göre : «Devletin ve diğer kamu tüzel kişilerinin, genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevler, memurlar eliyle yürütülür. Memurların nitelikleri, atanmaları, ödev ve yetkileri, hakları ve yükümleri aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir.»

Yine Anayasanın 113 ncü maddesine göre : «Bakanlıklar ve kamu tüzel kişileri, kendi görev alanlarını ilgilendiren kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartiyle, yönetmelikler çıkarılabilir.»

Ve yine Anayasanın 12 nci maddesinin ikinci bendine göre «hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz.»

Anayasanın yukarıda belirtilen hükümlerinin ne suretle yürürlükten kaldırılmış olduğunu incelediğimizde :

1. 4 Nisan 1968 tarihli Resmî Gazetede yayınlanan «Muayyen ve muvakkat hizmetlerde çalıştırılacak yevmiyeli personel yönetmeliğinin bâzı maddelerinin değiştirilmesine, 10 ncu maddesine 2 fıkra ve bir ek madde ile bir geçici madde eklenmesine dair yönetmelik» Devlet personeli ile ilgili bütün kanunlara aykırı ve Anayasanın yukarıda belirtilen maddeleri hükümlerini yürürlükten kaldıracak bir nitelik taşımaktadır.

Malî portesi 500 milyon lira civarında olan ve son değişiklikle yevmiyelerde 100 milyon liralık bir artış meydana getiren 21 000 yevmiyeli personel kadrosunda halen on binden fazla personel bulunmakta ve bunlardan bir kısmı «muayyen ve muvakkat müddetli hizmetlerde» değil, Devletin en yüksek kademelerinde, asli ve sürekli görevlerde yönetici olarak çalıştırılmaktadırlar. Sosyal Sigortalara tabi bu yevmiyeli personelden bâzıları bakanlıklarda müsteşarlık, müsteşar yardımcılığı, genel müdürlük, genel müdür yardımcılığı ve şube müdürlüğü görevlerini yapmaktadırlar. Böylelikle sürekli olan Devlet hizmetleri Anayasanın 117 nci maddesine aykırı olarak memur niteliği taşımayan geçici ve sorumsuz yevmiyeli personel eliyle yönetilmektedir.

2. Anayasanın 113 ncü maddesine göre yönetmelikler ancak kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartiyle çıkarılabileceği halde, yukarıda sözü

edilen yönetmelik baştan başa bir kanun niteliğinde ve yürürlükte bulunan kanunlara da aykırı bulunmaktadır.

3. Hükümetin Anayasa dışı tasarrufları ile imtiyazlı bir zümre yaratılmış bulunmaktadır. Kamu hizmeti gören memurların yetki ve görevleri ve sair özlük işleri kanunlarla düzenlendiği halde bugün kamu görevlerinin başında bulunan yöneticilerin yetki ve görevleri yönetmelikler veya sözleşmelerle düzenlenmekte ve bunlara Devlet memurları aylık ve ücretlerinin çok üstünde menfaatler sağlanmaktadır. Böylelikle memurlar arasında eşitsizlik ve imtiyazlı bir sınıf yaratılmıştır. Bir tarafta 30 yıllık tecrübeli bir Bakanlık Müsteşarı ayda 1 800 lira alırken, diğer tarafta memur niteliği dahi taşımayan diğer bir Bakanlık Müşteşarı ayda 18 000 lira almaktadır.

Sonuç :

Yukarıdan beri açıklanan gerekçelerde de gösterilmektedir ki, Başbakan Sayın Süleyman Demirel, kanunsuz davranışları ile Anayasanın 5, 12/2, 113, 117 ve 155 nci maddelerine ve yürürlükte bulunan kanunlara aykırı olarak Devlet kamu hizmetlerinin yönetimini, memur olmayan yevmiyeli ve sözleşmeli personel eliyle yürütmek suretiyle Türkiye Cumhuriyeti Anayasasını kısmen değiştirmiş ve kısmen yürürlükten kaldırmış olduğundan hareketine uyan Türk Ceza Kanununun 146 nci maddesi gereğince Yüce Divanda yargılanmak üzere Anayasanın 90 nci ve Müşterek Toplantı İçtüzüğünün 12 ve mütaakip maddeleri gereğince Meclis Hazırlık Soruşturma Komisyonu kurulmasını arz ve teklif ederim.) demiştir.

II - Komisyonumuz Aydın Milletvekili Reşat Özarda'nın, önergesi muvacchesinde Başbakan Süleyman Demirel'in, yazılı görüşünün alınmasına karar vermiş ve keyfiyet T. B. M. M. Birleşik Toplantısı Başkanlığının 25 . 6 . 1968 tarih ve 9/61 - 2385/39359 sayılı yazısı ile kendisine bildirilmiştir.

Başbakan Süleyman Demirel Komisyonumuza tevdi ettiği 10 . 8 . 1968 tarihli ve Başbakanlık Kanunlar ve Kararlar Tetkik Dairesi ifadeli ve 143 - 92/5980 sayılı yazılı görüşünü aşağıdaki şekilde aynen bildirmiştir.

(T. B. M. M. Soruşturma Hazırlık Komisyonu Başkanlığına)

Aydın Milletvekili Reşat Özarda'nın, Anayasaya aykırı olarak, Devlet kamu hizmetlerini yevmiyeli ve sözleşmeli personel eliyle yürüttüğüm ve bu eylemin Türk Ceza Kanununun 146 nci maddesine uyduğu iddiasiyle, hakkımda Meclis soruşturması açılmasına dair önergesi ile bu önerge üzerine T. B. M. M. Birleşik Toplantısının 19 . 6 . 1968 tarihli 10 ncu Birleşiminde alınan ve yazılı görüşümü Soruşturma Hazırlık Komisyonuna bildirmeme dair bulunan 187 sayılı Kararı okudum.

Önergede, 4 Nisan 1968 tarihli Resmî Gazetede yayınlanan «Muayyen ve muvakkat hizmetlerde çalıştırılacak yevmiyeli personel Yönetmeliğinin bâzı maddelerinin değiştirilmesine, 10 ncu maddesine 2 fıkra ve bir ek madde ile bir geçici madde eklenmesine dair Yönetmelik» in Devlet personeli ile ilgili bütün kanunlara aykırı ve Anayasanın 117, 113 ve 12 nci maddeleri hükümlerini yürürlükten kaldıracak nitelik taşıdığı; sürekli olan Devlet hizmetlerinin Anayasanın 117 nci maddesine aykırı olarak memur niteliği taşımayan geçici ve sorumsuz yevmiyeli personel eliyle yönetildiği; Anayasanın 113 ncü maddesine göre yönetmelikler ancak kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartiyle çıkarılabileceği halde, sözü edilen Yönetmeliğin baştan başa bir kanun niteliğinde ve yürürlükte bulunan kanunlara aykırı bulunduğu; Hükümetin Anayasa dışı tasarrufları ile imtiyazlı bir zümre yaratılmış bulunduğu ileri sürülmektedir.

Bu konu üzerindeki görüşümüz üç ananokta üzerinde toplanacaktır.

1. Anayasanın 117 nci maddesinde Devletin ve diğer kamu tüzel kişilerin, genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği aslî ve sürekli görevlerin memurlar eliyle yürütüleceği yazılıdır.

Diğer taraftan mevzuatımızda memuru tarif ve tavsif eden türlü hükümler mevcuttur. Ezcümle;

A) 780 sayılı Kanunun 1 nci maddesinde «Kendisine Devlet hizmeti tevdi olunan ve sicilli mahsusunda mukayyet olarak umumî veyahut hususi bütçelerden maaş alan kimseye memur denir.» denilmektedir. Bu hükme göre, genel veya özel bütçelerden aylık ödenmek suretiyle kendisine Devlet hizmeti tevdi olunan kimse memurdur.

B) Türk Ceza Kanununun 279 ncu maddesine göre, Ceza Kanununun tatbikatında; devamlı veya muvakkat surette teşrii, idarî veya adlî bir âmme vazifesi gören veya diğer her türlü âmme müesseseleri memur ve müstahdemleriyle devamlı veya muvakkat, ücretsiz veya ücretli, ihtiyarî veya mecburi olarak teşrii, idarî veya adlî bir âmme vazifesi gören diğer kimseler memur sayılır.

Ceza Kanununun tatbikatında âmme hizmeti görmekle muvazzaf olanlar; devamlı ve muvakkat surette bir âmme hizmeti gören Devlet veya diğer âmme müesseselerinin memur ve müstahdemleriyle devamlı veya muvakkat, ücretli veya ücretsiz, ihtiyari ve mecburi surette bir âmme hizmeti gören diğer kimselerdir.

Bu madde, Devletin nezareti altında çalışanların umuma karşı vukubulacak suiistimallerine Devletin mâni olması mecburiyeti dolayısiyle bu şartları haiz olanları memur addetmiştir. Madde hükmüne göre, kanun ve nizamları tatbik eylemek veya onların iyi şekilde tatbikine nezaret etmek ve âmme nizam ve intizamının temin ve icrasiyle alâkadar olmak ve cemiyet ve cemiyetin menfaati namına hizmet ifa etmek ve icra kuvvetinin temsilcisi olmak gibi âmme hizmet ve vazifesi gören ve binaenaleyh otorite ve temşiyet tasarruflarında bulunan kimseler memurdur.

C) Memurin Muhakematı hakkındaki Kanunun tatbikatı dolayısiyle kimlerin memur sayılacağı Yargıtay ve Danıştayın türlü içtihatlarına mevzu olmuştur.

D) Bütçe kanunlarına bağlı (D) ve (N) cetveline dâhil personel de, yaptıkları hizmetin asli olması bakımından memur kategorisi içinde mütalâa edilmekte, ancak ücret almaları sebebiyle Memurin Kanununa tabi bulunmamaktadır.

E) Genel bütçeye giren dairelerin yatırım harcamalarına dair (A/2) işaretli cetvellerde personel ücretlerine ait ödenek bulunmaktadır.

F) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 ncü maddesi Devlet memuru ile sözleşmeli ve yevmiyeli personeli tarif ve 5 nci maddesi de bu kanuna tabi kurumlarda, 4 ncü maddede yazılı üç istihdam şekli dışında personel çalıştırılamayacağını ifade etmiş ise de, mezkûr kanunun 5 nci maddesi, bütçe kanunlarında mevcut hükümlere göre yürürlüğe girmediğinden aksine mülâhaza varidolamaz.

Önergede bahsedilen Yönetmeliğin tatbikatı, genel ve katma bütçeli dairelerin gelir ve giderleri ile mallarının Büyük Millet Meclisi adına denetlemek görevini yapmakta olan Sayıştayca kabul edilmiştir. Ayrıca Yönetmelik, Sayıştay Kanununun 105 nci maddesine göre Sayıştay Genel Kurulunun tetkikinden geçirilerek müspet mütalâası üzerine Bakanlar Kurulunca yayınlanmıştır.

Danıştay, bu sıfatta bulunan personelin türlü sebeplerle idare aleyhine açtıkları dâvaları görmüş, karara bağlamış ve istişari kararlarına da bu Yönetmeliği mesnet olarak almıştır.

Eğer Yönetmelik Anayasaya aykırı olsaydı ne Danıştayın ve ne de Sayıştay Genel Kurulunun bu talimatnemeyi hukukî mesnet olarak kabul etmesi bahis konusu olmazdı.

2. «Türkiye Büyük Millet Meclisi Birleşik Toplantı İçtüzüğü» nün 12 nci maddesinde; Meclis soruşturması açılması istemine dair önergede Başbakan ve ilgili Bakanlar Kurulu üyesi tarafından Bakanlar Kurulunun genel siyasetinden veya Bakanların görevleriyle ilgili işlerden dolayı cezai sorumluluğu gerektiren fiillerin görev sırasında işlendiğinden bahsolunmak gerekeceği ve önergede hangi fiillerin hangi kanun ve nizama aykırı olduğunu, maddesini de zikretmek ve gerekçede göstermek suretiyle belirtmek zorunlu bulunduğu yazılıdır.

«Muayyen ve muvakkat müddetli hizmetlerde çalıştırılacak yevmiyeli personel Talimatnamesi» 15 Nisan 1958 tarihli 4/10195 sayılı Kararname ile ilk defa kabul edilmiş olup Resmî Gazetede neşredildiği 30 Nisan 1958 tarihinde (yani 10 yıldan fazla bir süreden) beri tatbik mevkiinde bulunmaktadır. Bu Yönetmeliğin türlü maddeleri 30 Kasım 1960, 22 Mayıs 1963, 24 Ağustos 1963, 16 Ekim 1963, 16 Mayıs 1966 ve son olarak 4 Nisan 1968 ve 27 Haziran 1968 tarihli Resmî Gaztelerde yayınlanan kararnamelerle değiştirilmiştir. 4 Nisan 1968 tarihli Resmî Gazetede yayınlanan değişiklik, diğerlerinde olduğu gibi, tatbikatta rastlanan bâzı eksiklik ve aksaklıkları gidermeye ve ücret ayarlaması sağlamaya mâtuf bulunmaktadır.

Ancak, 4 Nisan 1968 tarihli Resmî Gazetede yayınlanan yönetmelikte mevcut, «Bu elemanlar zaruret halinde daimî hizmetlerde de istihdam edilebilirler.» hükmü, çok kısa bir süre sonra yapılan bâzı düzeltmeler meyanında ve tatbikine dahi geçilmeden ve 27 Haziran 1968 tarihli Resmî Gazetede yayınlanan yönetmelikle kaldırılmış bulunduğundan Anayasaya ve kanunlara aykırılık mevzuubahis değildir.

Teknik hüviyetleri bakımından bu kararnameye göre yevmiye almak suretiyle muayyen ve teknik mahiyette idarî görevlerde istihdam edilenler, o görevin kadrolarından ayrıca maaş almamakla beraber bu kadrolarda memurin ve maaş kanunlarındaki ölçüye uygun olarak vekâleten tâyin veya tavzif suretiyle görevlendirildiklerinden memuriyet sıfatını da iktisabetmektedir. Tatbikat, yönetmeliğin yürürlüğe girdiği 30 Nisan 1958 tarihinden beri aynı şekilde devam edegelmektedir.

Yukarıdan beri verdiğimiz izahlar gösteriyor ki, Anayasanın 117 nci maddesinde asli ve daimî mahiyetteki kamu hizmetlerinin memurlar eliyle yürütülmesi hakkındaki prensip ihlâl edilmiş değildir ve sadece 788 sayılı Memurin Kanununun koyduğu dar çerçeveli memur tarifinden hareket edilerek ve diğer kanunların tamamlayıcı hükümleri ve içtihatlar nazara alınmaksızın varılan kanaat yanlış netice doğurur.

Şunu da ilâve edelim ki, yeni Anayasamızın memurlarla ilgili statü hükümlerini yerine getirmek ve Devlet Personel rejimini yeni baştan düzenlemek için çıkarılmış olan 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, Anayasa Mahkemesi kararına uyularak, bâzı maddelerinde yapılmasına lüzum görülen tadillere ait çalışmalar tamamlanıp mezkûr kanun bütün hükümleriyle meriyete konulduğu ve genel kadrolar bu hususta çıkarılacak kanunla tespit edildiği zaman çeşitli ücret ve aylık sistemleri tevhidedilmiş olacaktır. Buna intizaren, müesses sistemlerin ve bu arada 15.4.1958 tarihli talimatnamenin mevzuunu teşkil eden yevmiyeli personel statüsünün olduğu gibi tatbikinin hukukî ve içtimaî bir zaruret olduğu aşikârdır.

3. Aydın Milletvekili Reşat Özarda'nın, hakkımda, Meclis soruşturması açılmasına dair önergesinde Devlet kamu hizmetlerini yevmiyeli ve sözleşmeli personel eliyle yürütmüş olmam sebebiyle Türkiye Cumhuriyeti Anayasasını kısmen değiştirmiş ve kısmen yürürlükten kaldırmış olduğumdan hareketime uyan Türk Ceza Kanununun 146 nci maddesine göre Yüce Divanda yargılanmam gerektiği dermeyan edilmektedir.

Devlet kamu hizmetlerinin yevmiyeli ve sözleşmeli personel eliyle yürütülmesinin, «Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının tamamını veya bir kısmını tağyir ve tebdil veya ılgaya teşebbüs» fiil ve hareketiyle alâka ve münasebeti bulunmadığı gibi, esasen aslında, yukarıdaki izahlardan da anlaşılacağı üzere, Anayasaya veya herhangi bir kanuna aykırılığı dahi vârit değildir.)

III - Bunun üzerine Komisyonumuzda vâkı olan üye değişiklikleri ve müddetlerin bitmeleri dolayısiyle yeniden T. B. M. M. Birleşik Toplantısının 14 . 4 . 1971 tarihli 6 nci Birleşiminde Komisyonumuzun 30 gün müddetle vazifesinin uzatılmasına karar verilmiş bu karar üzerine de yeniden vazife taksimi yapan Komisyonumuz 11 . 5 . 1971 tarihinde (10) üyenin iştirakiyle toplanmış, dosya üzerinde yaptığı inceleme neticesinde üyelerden Edirne Milletvekili Cevat Sayın'ın, muhalefetine karşı (9) üyenin muvafakatiyle aşağıdaki karar ittihaz edilmiştir :

Karar :

A) Komisyonumuz sabık Başbakan Süleyman Demirel'in, 18 . 9 . 1968 tarihli ve 143/92 - 5980 sayılı yazılı görüşünde ileri sürdüğü müdafaaları aynen vârit görmüştür.

B) Buna ilâveten Devlet kamu hizmetlerinin yevmiyeli ve sözleşmeli personel eliyle yürütülmesi neticesi vâkı olan tediyelerin bütçe ile ve Büyük Millet Meclisinin tasdikinden geçmek suretiyle yapılmış olmasına ve bir kanun olan bütçenin bu kısımları hakkında Anayasa Mahkemesi nezdinde herhangi bir iptal dâvası açılmamış bulunmasına binaen kanunla yapılmış olan işbu tasarrufların Anayasayı ihlâl, ilga ve iptal sayılmayacağı neticesine varılmış bu suretle eski Aydın Milletvekili Reşat Özarda'nın gayrikanunî ve hukukî olan önergesi muvacehesinde sabık Başbakan Süleyman Demirel hakkında Meclis soruşturması açılmasının lüzum ve mahal bulunmadığına keyfiyetin T. B. M. Meclisi Birleşik Toplantısı Başkanlığına arzına 11 . 5 . 1971 tarihinde oy çokluğu ile karar vermiştir.

BU KARARA AİT TUTANAKLAR

Cilt	Birleşim	Sayfa
12	2	38

I - Gerekçeli 76 S. Sayılı basmayazı 2 nci Birleşim Tutanak Dergisine bağlıdır.
II - Bu kararı 5 numaralı Soruşturma Hazırlık Komisyonu görüşmüştür.
III - Esas No. : 9/5

Eski Başbakan Süleyman Demirel ve eski Bayındırlık Bakanı Turgut Gülez haklarında Meclis Soruşturması Açılmasına mahal olmadığına dair

(Resmî Gazete ile yayımı : 27 . 12 . 1972 - Sayı : 14404)

Karar No. 286

İstanbul Belediye Meclisinin, İstanbul yolu güzergâhı ve Boğaziçi Köprüsü Tasdikli Plânı ile bu plânı tadilen onaylayan İmar ve İskân Bakanlığının planını değiştirerek tatbik etmesiyle, 6785 sayılı İmar Kanununa aykırı hareket ettiği ve istimlâkler ile açılacak tazminat dâvaları dolayısiyle Devleti zarara uğratacağı, bu fiilin ise Türk Ceza Kanununun 240 ncı maddesine uyduğu iddiasiyle, eski Başbakan Süleyman Demirel ve eski Bayındırlık Bakanı Turgut Gülez haklarında, Anayasanın 90 ncı ve T. B. M. M. Birleşik Toplantısı İçtüzüğünün 12 nci maddesi gereğince Meclis soruşturması açılmasının gerekli olup olmadığına dair inceleme yapmakla görevli T. B. M. M. Soruşturma Hazırlık Komisyonunca hazırlanan ve adı geçenler hakkında Meclis soruşturması açılmasına mahal bulunmadığına dair 9/17 esas, 8 karar numaralı ilişikteki rapor, T. B. M. M. Birleşik Toplantısının 13 . 12 . 1972 tarihli 2 nci Birleşiminde kabul edilmiştir.

13 Aralık 1972